

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רמ"ש 21-01-36414 ט' נ' נ' ואח'

תיק חיצוני: .

בפני כבוד השופטת ורדה פלאוט

מבקש י.ט, עו"ד, מנהל עיזבון

נגד

משיבים

1. י.נ.

2. י.נ.

3. י.נ.

4. ל.ק.

5. עו"ד זהבה סנדרס, אפוטרופוס לדין לקטינים

6. האפוטרופוס הכללי במחוז תל-אביב

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על החלטת בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון מיום 24.12.20 שניתנה בת"ע 66283-07-17 (כב' השופטת ח.שירה), אשר אישר הסכם חלוקת עיזבון בין יורשים (להלן גם "ההסכם").
- מגיש הבקשה הינו מנהל העיזבון (להלן "המבקש" או "מנהל העיזבון").
2. עיקר טענתו של מנהל העיזבון הינה כי בית המשפט קמא שגה עת אישר את הסכם החלוקה בין היורשים, שעה שחלק מהזוכים בנכסי העיזבון ע"פ ההסכם הודרו מצוואת המנוח, ואינם בגדר "יורשים". לפיכך, לטענתו, לא ניתן לאשר את ההסכם ביחס אליהם נוכח הוראת סעיף 110(א) לחוק הירושה תשכ"ה-1965 (להלן "חוק הירושה"), המתייחס ל"יורשים" בלבד, בעוד- כאמור- המשיבים, או חלקם, אינם מוגדרים כך, מאחר והודרו מצוואת המנוח. כן נטען שההסכם עומד בניגוד לרצון המנוח ובניגוד לצוואה שהותיר אחריו. ועוד טוען מנהל העיזבון כי החלטת בית משפט כלל אינה מנומקת.
3. לטענת המשיבים, בתמצית, אין למנהל העיזבון מעמד להביע דעתו בשאלת אישור הסכם חלוקת העיזבון. הנהנים ע"פ הסכם חלוקת העיזבון הינם כולם "יורשים" כהגדרת מונח זה בחוק הירושה, והתוצאה לפיה ניתן לאשר את ההסכם נקבעה כבר בהחלטה מיום

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רמ"ש 21-01-36414 ט' נ' נ' ואח'

תיק חיצוני :

- 21.11.20. החלטה זו הינה מנומקת כנדרש ועומדת בקנה אחד עם הוראת סעיף 111 (ג) לחוק הירושה.
- עוד נטען כי מנהל העיזבון מנוע מלטעון שההסכם אינו תואם את רצון המנוח, שעה שהוא עצמו הציע בעבר למשיבים להגיע להסכם דומה, ואף פנה בבקשה בעניין זה לבית משפט קמא.
4. יש לציין כי התבקשה תגובת האפוטרופוס הכללי, אשר השיב בתגובתו מיום 8.2.21 כי אין בדעתו להתערב בבקשה או להתייצב לדיון.
5. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, לרבות השלמת הטיעונים במסגרת דיון שנערך בפני, מצאתי לדחות את בקשת רשות הערעור.
6. קודם שאפרט נימוקי, אציין כי אף שאישור ההסכם הינו בגדר "פסק דין" ביחס למשיבים, הרי שהוא בגדר "החלטה אחרת" ביחס למבקש, שאינו צד להסכם שאושר. כך גם ההחלטה אינה סופית באשר לקביעה בדבר סיום תפקידו של המבקש. לפיכך, נכון עשה המבקש כאשר הגיש בקשת רשות ערעור, להבדיל מהגשת ערעור בזכות, זכות שאינה עומדת לו.
7. מעמדו של המבקש להתנגד לאישור ההסכם-
- למעשה, אין בפיו של המבקש נימוק משכנע לטענתו לפיה מתפקידו לדאוג לקיום רצונו של המנוח, ועל כן מוסמך הוא להתנגד לאישור ההסכם ולהשיג על החלטת בית משפט קמא. כפי שיפורט בהמשך, אין למבקש מעמד לטעון טענותיו כמפורט בבקשתו.
- בחוק הירושה, מפורטות סמכויותיו ותפקידיו של המבקש כמנהל העיזבון. הסמכויות כולן נובעות מעצם מינויו על ידי בית המשפט, ודי בכך על מנת לאיין כל זכות של מנהל העיזבון להשיג כנגד החלטות בית המשפט אשר מינה אותו (למעט החלטות בעניין שכר טרחתו של מנהל העיזבון, החלטות החורגות מעצם המינוי והטלת התפקיד על מנהל העיזבון). מילים אחרות, כל כוחו של מנהל העיזבון נובע מעצם המינוי שקיבל מבית המשפט, והוא בגדר "ידו הארוכה" של בית המשפט. מתפקידו של מנהל העיזבון לפעול בהתאם להוראות בית המשפט, ואין הוא יכול לצאת כנגד הוראות אלו או לערער עליהן, בבחינת "קס הגולם על יוצרו".

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רמ"ש 21-01-36414 ט' נ' נ' ואח'

תיק חיצוני :

ודוק, חובתו של מנהל עיזבון לפעול- בראש ובראשונה- בנאמנות לבית המשפט ולהוראותיו, לאמור: **"מנהל העיזבון הוא עושה דברו של בית המשפט"**, וכן **"מנהל העיזבון נושא בתפקיד של נאמנות שהוטל עליו על ידי בית המשפט ואינו עושה דברם של היורשים או של צדדים מעוניינים אחרים"** (ש. שילה, פירוש לחוק הירושה, חלק שלישי, עמ' 146).

לעומת זאת, לבית המשפט עצמו סמכות לאשר את הסכם החלוקה בין הצדדים, ואף ליתן החלטות החורגות מהוראות הצוואה ובלבד שהחלטות אלו מנומקות כנדרש (סעיף 111ג לחוק הירושה).

8. יתירה מכך, קודם לאישור ההסכם, צוואתו של המנוח טרם קויימה. הוגשה התנגדות לקיום הצוואה, ולמעשה, המשיב 3, הוא אחד מהיורשים ע"פ הצוואה, אף חזר בו מבקשתו לקיים את הצוואה (ר' סעי' 13ג' לבר"ע), ועל כן לא ניתן לטעון כי אישור ההסכם נוגד את רצונו האמיתי האחרון של המנוח כשם שבא לידי ביטוי בצוואה, כפי שמתיימר מנהל העיזבון לטעון.

יושם לב, כי בהסכם מבוקש ליתן צו קיום צוואה לצוואת המנוח מיום 7.11.10, ורק לאחר מכן מפורט הסכם החלוקה בין היורשים, והדבר תואם את הוראת סעיף 120(א) לחוק הירושה, ואת הדין לפיו הסכם בין יורשים יאושר רק לאחר מתן צו ירושה/ צו קיום צוואה (ר' עמ"ש (ת"א) 16-09-14696 ג.א נ א, מיום 14.11.17, שם בסעי' 12).

9. אכן, ע"פ סעיף 110 לחוק הירושה, רק ה"יורשים" רשאים לחלק ביניהם את העיזבון על פי הסכם ביניהם, ואולם, אין לקבל את הטענה כי המשיבים אינם "יורשים" משום שלא נכללו בצוואת המנוח (גם טענה זו אינה מדויקת, מאחר והמשיבים מוזכרים בצוואה בסעי' 10.5 ו- 19), ומכל מקום, המשיבים הינם יורשים על פי הגדרת מונח זה בסעיף 2 לחוק הירושה, היינו הינם יורשים על פי דין או על פי צוואה. לפיכך, אין כל מניעה לאשר את ההסכם, אשר הצדדים לו, כאמור, כולם "יורשים" כמשמעות מונח זה בחוק הירושה.

10. ואם אין די בכל אלה, תמוהות טענות מנהל העיזבון נוכח עמדתו שלו עצמו בעבר, עת ניסה – הוא עצמו- להביא את הצדדים להסכמות דומות לאלו שהוא טוען כנגדן כיום. לעניין זה ראו האמור בסעיפים 7-8 לתשובת המשיבים 1-3 לבר"ע, וההפניה להודעת מנהל העיזבון עצמו לבימ"ש קמא, נספח א' לתגובה, שם בסעיף 16 מציע מנהל העיזבון לתת הוראה לפיה הדירה ב... תועבר ע"ש שלושת בניו של המנוח, היינו גם למשיבים 1-2,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

רמ"ש 21-01-36414 ט' נ' נ' ואח'

תיק חיצוני: .

1 אשר ביחס אליהם טוען מנהל העיזבון כיום, כי לא ניתן להעביר אליהם חלק מנכסי
2 העיזבון, נוכח הדרתם מצוואת המנוח.

3
4 11. עוד יצויין כי הגוף הציבורי הניטראלי, האמון על האינטרס הציבורי, ובכלל זה קיום
5 רצונו של המנוח, הינו האפוסטרופוס הכללי, אשר אף הוא בחר שלא להתערב במחלוקת
6 ומכאן שלא מצא פגם בהליך אישור ההסכם.

7
8
9 12. נוכח כל האמור לעיל, נדחית הבקשה.
10 בית משפט קמא מוסמך היה לאשר את הסכם החלוקה בין היורשים, ואין להתערב בכך.

11
12 ההחלטות בדבר עיכוב ביצוע מיום 24.1.21 מבוטלות.

13
14 13. המבקש ישא בהוצאות כל אחד מקבוצות המיוצגות ע"י עוה"ד גלזר, מקייס
15 וסנדרס, בסך 2,500 ₪ כ"א (ובסה"כ 7,500 ₪) אשר ישולמו מתוך העירבון שהפקיד
16 המבקש.

17
18
19
20 ניתנה היום, י"ח אדר תשפ"א, 02 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.

21
22
23

ורדה פלאוט, שופטת